

Frivillighedens Vej at faa Folk til at lade være at ryge. Men saa længe de bruge det, er det Forbrugsgenstande, og for manges Vedkommende en Nydelse, som de ikke ville give Afkald paa.

Det ærede Medlem for Slagelse vil jo ikke selv give Afkald paa den Livsnydelse, han har ved at ryge en Cigar, men han ønsker at gøre den dyrere for andre. Det generer ikke ham, at de ere dyrere, han har dem til Indkøbspris selv, og selv om han ikke havde det, kunde han godt tillade sig den Nydelse. Det ærede Medlem siger, at han staar her som den uegennyttige, han staar som Rigsdagsmanden og ikke som Tobaksfabrikanten; trods det, at en saadan Forhøjelse af Tobaksskatten vil medføre Tab for ham, er det ærede Medlem uegennyttig nok til ikke at tale som Tobaksfabrikant, men som Rigsdagsmand (Afbrydelse af Lange) Det ærede Medlem talte jo om, at han følte sig til enhver Tid som Rigsdagsmand og ikke som en Mand, der plejede sine egoistiske Interesser, men det kunne vi jo se af Fortrykket. Det kan lyde ret imponerende, naar en Mand taler saaledes, men Sagen er den, at hvis det ærede Medlem var sikker paa, at den Tobaksskat bliver gennemført, hvorom der her er Tale, saa kan det blive en god Forretning at gøre et større Indkøb efter den nuværende Told. Det kan være en god Forretning for dem, der have Penge, dem, der ere fint Papir som betalende, og som have en god Kredit. Men det kan jo være, at det ærede Medlem ikke vil benytte sig af denne Situation, thi vi kunne være overbeviste om, at i samme Øjeblik denne Tobaksskat her bliver til Virkelighed, stiger Prisen baade paa den ene og den anden Art af Tobak. Denne Stigning vil f. Eks. for Skraafabrikationens Vedkommende ikke medføre noget Mindreforbrug. At være Skraafabrikant er i Virkeligheden en ganske fortrinlig Forretning, det er omtrent lige saa godt som at være Apoteker. Vi kunne være aldeles overtydede om, at det ikke i mindste Maade vil betyde et Mindreforbrug af den Vare, fordi den bliver fordyret. Man kunde da tænke sig, at hvis den her foreslaaede Tobakstold gennemføres, vilde det i Virkeligheden være en god Forretning for dem, der kunde gøre store Indkøb nu. Der vilde der blive en Mergevinst, saa snart den Prisforhøjelse træder i Kraft, som selvfølgelig vil følge med Toldforhøjelsen. For Skraatobakkens Vedkommende vil det jo gaa ud over Arbejdernes Lommer, det

er jo særlig dem, der bruge Skraatobak, i alt Fald den store Masse deraf. Det vil blive en Fordyrelse af en af de Ting, Arbejderne nu anse for Nødvendighed. Den, der er vant til at bruge Skraa, opfatter det i Virkeligheden som en aldeles nødvendig Ting, og der er dem, der gaa saa vidt som til at paastaa, at de bedre kunne undvære et Stykke Mad end en Skraa. Man kan da forstaa, at de, der have denne Opfattelse, ville købe Varen trods Prisforhøjelsen. Men det bliver da en forhøjet Skat paa den arbejdende Klasse. Det samme gælder Røgtobak. Som det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen) omtalte, glæde Smaafolk paa Landet sig til den Pibe Tobak, de skulle have efter Dagens Anstrengelser. For dem vil den her foreslaaede Tobaksskat betyde en Fordyrelse af deres Røgtobak i temmelig betydelig Grad, og vi skulde dog nødig komme dertil, at Tolden paa Tobak i højere Grad foranledigede Brugen af den indenlandske Tobak, som det ærede Medlem selv fordømte som noget grusomt Stads, hvad jeg fuldstændig giver ham Ret i. Jeg kender af Erfaring, hvad det vil sige at staa ved Pladen og tørre indenlandsk Tobak, hvor man let kan komme til at aflevere Middagsmaden ad samme Vej, den er kommen ned, i Løbet af $\frac{1}{2}$ Time. Det er et frygteligt Arbejde. Vi skulde nødig foranledige, at Brugen af indenlandsk Tobak blev større; det er noget af det giftigste Stads, der eksisterer. Jeg skal blot antyde, hvilken Fare det eventuelt kunde være for ærede Medlemmer her i Salen. Tænk Dem en 16—17 Vælgermøder paa ca. 6—7 Timer Stykket, og tænk Dem der 100 Piber i Virksomhed med indenlandsk Tobak, det vil være tilstrækkeligt til at tage Pippet fra selv den mest sejglivede Rigsdagskandidat. Jeg synes derfor ikke, det ærede Medlem skulde kæmpe saa drabeligt for, at denne Tobaksskat skulde bidrage til at forøge Brugen af indenlandsk Tobak, som er noget af det sletteste Stads, der eksisterer.

Det ærede Medlem var endvidere Modstander af Værditolden, fordi, sagde han, den kan ikke gennemføres, man kan ikke stole paa Folk, man risikerer, at de med dobbelte Fakturaer snyde Staten. Men hvem er det, der vil snyde? Naturligvis ikke det ærede Medlem selv. Det vilde jo være en Fornærmelse, om jeg blot vilde antyde Muligheden af noget saadant. Men det maa da være de andre Fabrikanter, saadan nogle som Obel, Hirschsprung og de andre store Fabrikanter, thi de